

**KLAIPĖDOS RAJONO SAVIVALDYBĖS ADMINISTRACIJOS
DIREKTORIUS**

**ĮSAKYMAS
DĖL GYVŪNŲ LAIKYMO KLAIPĖDOS RAJONE TAISYKLIŲ
PATVIRTINIMO**

2013 m. birželio 11 d. Nr. AV- 1111
Gargždai

Vadovaudamasis Lietuvos Respublikos vietos savivaldos įstatymo (1994-07-07 Nr. I-553, 2008-09-15 Nr. X-1722) 29 str. 8 d. 2 p., Lietuvos Respublikos gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatymo (1997-11-06 Nr. VIII-500, 2012-10-03 Nr. XI-2271) 3 str. 10 d. 2 p., Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2013-05-02 įsakymu Nr. B1-336 patvirtintu Gyvūnų laikymo savivaldybių teritorijų gyvenamosiose vietovėse tvarkos aprašu:

1. T v i r t i n u Gyvūnų laikymo Klaipėdos rajone taisykles (pridedama).
2. Šis įsakymas įsigalioja nuo 2013 m. birželio 28 d.
3. P a v e d u Bendrajam skyriui šį įsakymą paskelbti Klaipėdos rajono laikraštyje „Banga“ ir Savivaldybės internetiniame puslapyje.
4. Įsakymas gali būti skundžiamas Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

Direktorius

Česlovas Banevičius

PATVIRTINTA

Klaipėdos rajono savivaldybės
administracijos direktoriaus

2013 m. birželio 11 d. įsakymu Nr. AV-1111

GYVŪNŲ LAIKYMO KLAIPĖDOS RAJONE TAISYKLĖS

I. BENDROSIOS NUOSTATOS

1. Gyvūnų laikymo Klaipėdos rajone taisyklės (toliau – Taisyklės) nustato gyvūnų laikytojų pareigas, draudžiamus veiksmus, bendruosius ir specialiuosius reikalavimus gyvūnų laikymui ir priežiūrai, gyvūnų augintinių, bešeimininkių ir beprیزیūrių gyvūnų laikymo ir priežiūros reikalavimus Klaipėdos rajono savivaldybės teritorijoje.

2. Mėgėjų sodų sklypuose, kurie yra sodininkų bendrijos teritorijoje, leidžiamų laikyti smulkių gyvūnų (triušių, nutrijų, šunų, paukščių, bičių ir kt.) rūšių sąrašas, jų laikymo tvarka ir sąlygos gali būti nustatomos sodininkų bendrijos vidaus tvarkos taisyklėse, kurių nuostatos neturi prieštarauti Lietuvos Respublikos gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatymo ir šių Taisyklių nuostatomis.

3. Apraše vartojamos sąvokos:

Gyvūnas – bet kokios rūšies ūkinis ar laukinis gyvūnas arba gyvūnas augintinis.

Gyvūnas augintinis – gyvūnas, laikomas estetiniams ir bendravimo poreikiams tenkinti.

Gyvūno laikymas – gyvūno gyvenimo, mitybos, zoohigienos sąlygų sudarymas.

Gyvūno laikytojas – asmuo, kuris yra gyvūno savininkas ar jį laiko atlygintinai ar neatlygintinai.

Gyvūno savininkas – asmuo, kuriam nuosavybės teise priklauso gyvūnas.

Gyvūnų apsauga – priemonės gyvūnų gerovei užtikrinti.

Gyvūnų gerovė – optimalus gyvūnų fiziologinių ir etologinių poreikių tenkinimas.

Gyvūnų globėjas – asmuo, atitinkantis teisės aktų nustatytus reikalavimus ir užsiimantis beprیزیūrių ir bešeimininkių gyvūnų globa ir (ar) laikinąja gyvūnų globa.

Laukinis gyvūnas – laisvėje gyvenantis arba nelaisvėje laikomas laukinio gyvūno rūšies bet kurios biologinio vystymosi stadijos individas.

Bepriežiūris gyvūnas – gyvūno laikytojo neprižiūrimas gyvūnas, kuris yra už gyvūno laikytojo valdomo gyvenamojo ar negyvenamojo pastato ar kitos teritorijos ribų.

Bešeimininkis gyvūnas – gyvūnas, kuris neturi savininko ar jis nežinomas arba kurio savininkas atsisakė neperduodamas jo kitam savininkui.

Bitynas – vieta lauke, kur laikomi aviliai su bičių šeimomis.

Gyvenamoji vietovė – urbanizuota vietovė, turinti nustatytas ribas.

Gyvūnų laikymo vieta – pastatas (pastatai) arba tuo atveju, kai gyvūnai laikomi lauke, bet kuri vieta, kur gyvūnai yra laikomi, auginami ir prižiūrimi.

Gyvūnų vedžiojimo aikštelė – teritorija, skirta ar pritaikyta gyvūnams vedžioti, arba aikštelė su įrenginiais arba be jų gyvūnams vedžioti.

Renginys su gyvūnais – paroda, sporto varžybos, rungtynės, mugė, aukcionas, cirko vaidinimas ar programa, konkursas, filmas, laida, reklama ar kitas viešas renginys, kuriame naudojamas vienas ar daugiau gyvūnų.

Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos teritorinė valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba – Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos teritorinis padalinys.

Žemės valda – nuosavybės teisė valdomas žemės sklypas ar bendra ūkine veikla susiję keli žemės sklypai.

Uždara žemės valda – žemės valda, kurios teritorija yra aptverta tvora su vartais.

4. Kitos Taisyklėse vartojamos sąvokos suprantamos taip, kaip jos apibrėžtos Gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatyme ir kituose teisės aktuose.

II. GYVŪNO LAIKYTOJO PAREIGOS

5. Gyvūnų laikytojas, be Gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatyme nurodytų pareigų, turi:

5.1. užtikrinti, kad šunys, katės, šeškai ir kiti pasiutligei imlūs gyvūnai būtų vakcinuojami nuo pasiutligės, kaip numatyta Pasiutligės kontrolės reikalavimuose, patirtintuose Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus įsakymu, ir turėti dokumentą, kuriuo patvirtinamas gyvūno vakcinavimas nuo pasiutligės;

5.2. nedelsiant pranešti apie, jo nuomone, užkrėstą, užsikrėtusį ar sergantį pasiutlige ar kita užkrečiamąją ligą gyvūną Valstybinei maisto ir veterinarijos tarnybai, Klaipėdos valstybinei maisto ir veterinarijos tarnybai arba privačiam veterinarijos gydytojui;

5.3. užtikrinti, kad viešosiose vietose, dviejų butų ar daugiabučių namų bendrojo naudojimo patalpose, pvz.: atviruose balkonuose, rūsiuose, koridoriuose, laiptinėse ir kt., gyvūnai nebūtų paliekami be priežiūros ir (ar) laikomi. Gyvūnui priteršus viešojoje vietoje, dviejų butų ar daugiabučių namų bendrojo naudojimo patalpose ar kito asmens žemės valdoje, gyvūno laikytojas nedelsdamas turi surinkti gyvūnų ekskrementus ar kitus gyvūno paliktus teršalus;

5.4. užtikrinti, kad iš nuolatinės gyvūnų laikymo vietos vežamus ar kitu būdu perkeliamus gyvūnus lydėtų Lietuvos Respublikoje vežamų gyvūnų važtaraštis, kurio forma patvirtinta Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus įsakymu „Dėl Lietuvos Respublikoje vežamų gyvūnų važtaraščio ir Leidimo paskersti gyvūną skerdykloje formų patvirtinimo“, išskyrus atvejus, kai gyvūnai pervežami ar kitu būdu perkeliama į kitą to paties gyvūno laikytojo gyvūnų laikymo vietą Lietuvos Respublikoje ar gyvūno laikytojas nekomerciniais tikslais vežasi gyvūnus augintinius;

5.5. užtikrinti, kad šalutiniai gyvūniniai produktai būtų tvarkomi pagal 2009 m. spalio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1069/2009, kuriuo nustatomos žmonėms vartoti neskirtų šalutinių gyvūninių produktų ir jų gaminių sveikumo taisyklės ir panaikinamas reglamentas (EB) Nr. 1774/2002 (OL 2009 L 300, p. 1), su paskutiniais pakeitimais, padarytais

2010 m. rugsėjo 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2010/63/ES (OL 2010 L 276, p. 33);

5.6. apie gyvūno dingimą pranešti seniūnijos seniūnui ar įstaigai, vykdančiai bepraežiūrių ir bešeimininkių gyvūnų gaudymą, laikinąją globą Klaipėdos rajone.

III. DRAUDŽIAMIEI VEIKSMAI

6. Asmenims, be Gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatyme nurodytų draudžiamų veiksmų, draudžiama:

6.1. vesti, neštis, eiti su gyvūnais ar juos su savimi turėti teritorijose, patalpose ir kitose vietose, pažymėtose draudžiamuoju ženklu, išskyrus gyvūnus, kuriuos naudoja pareigūnai, atlikdami jų kompetencijai priskirtas funkcijas, ir šunis vedlius. Draudžiamasis ženklas turi būti ne mažesnis kaip 8 cm pločio ar skersmens ir pakabintas matomoje vietoje prie įėjimo į tokias teritorijas, patalpas ar vietas;

6.2. vedžioti gyvūnus ir leisti gyvūnams laisvai bėgioti viešose vietose (gatvėse, parkuose, prie gyvenamųjų namų), mokyklų, sveikatos priežiūros įstaigų, ikimokyklinių įstaigų teritorijose, sporto ir vaikų žaidimo aikštelėse, paplūdimiuose, parkuose ir skveruose, sporto aikštynuose, stadionuose, ir kitose viešose vietose, išskyrus įrengtas gyvūnų vedžiojimo aikšteles;

6.3. gyvūnų priežiūrai imti smėlį iš vaikų žaidimo smėlio dėžių bei į jas pilti smėlį su gyvūnų ekskrementais, leisti gyvūnams tuštinti vaikams žaisti skirtose smėlio dėžėse;

6.4. gyvūnams pasiekiamose vietose sąmoningai padėti ar kitaip pateikti nuodų arba jais apdoroto maisto, pašaro ar lesalo.

6.5. išleisti vienus šunis ir kates į laiptines, kiemus ir kitas bendro naudojimo vietas;

6.6. laikyti gyvūnus maisto produktų gamybos ir prekybos įmonėse, viešojo maitinimo įstaigose, daugiabučių namų bendro naudojimo patalpose;

6.7. prekiauti gyvūnais nenumatytose tam vietose ar nesilaikant Vyriausybės įgaliotos institucijos patvirtintų prekybos taisyklių;

6.8. daugiabučių namų gyvenamosiose patalpose, sandėliukuose, rūsiuose, bendrojo naudojimo koridoriuose laikyti ir bendrosios paskirties teritorijose (skveruose, parkuose, pakelėse, miesto miškuose ir kitose) ganyti ūkinės paskirties gyvūnus bei kaupti mėšlą;

6.9. prišti gyvulius šalia kelio taip, kad jie trukdytų eismui.

IV. BENDRIEJI REIKALAVIMAI GYVŪNŲ LAIKYMOI IR PRIEŽIŪRAI

7. Visiems gyvūnams laikyti turi būti suteikiamos jų sveikatos ir gerovės reikalavimus atitinkančios laikymo patalpos, aplinka, priežiūra, pašaras (lesalas) ir vanduo.

8. Gyvūnai turi būti reguliariai apžiūrimi, o prireikus jiems nedelsiant turi būti suteikiama veterinarinė pagalba.

9. Tuo atveju, kai gyvūnai laikomi lauke, jie turi būti apsaugomi nuo nepalankių oro sąlygų.

10. Laikant gyvūnus pastatuose, juose turi būti tinkamai įrengtos grindys, atitinkančios laikomų gyvūnų fiziologinius poreikius ir nekeliančios pavojaus gyvūnų sveikatai ir gerovei, konstrukcijos gyvūnams miegoti ar pakreikta tinkamų pakratų.

11. Gyvūnams naudojami pakratai turi būti sausi, sugeriantys drėgmę, netoksiški ir be užkrečiamųjų ligų sukėlėjų, kenkėjų ar kito užkrato.

12. Gyvūnai turi būti šeriami jų poreikius atitinkančiais pašarais (lesalais). Pašaro (lesalo) kiekis, sudėtis, forma ir jo pateikimas turi atitikti gyvūnų mitybos ir elgesio poreikius. Visi gyvūnai turi gauti pašaro (lesalo) jų fiziologines reikmes atitinkančiais laiko tarpais.

13. Gyvūnams prieinamoje vietoje nuolat turi būti tinkamo vandens arba jie, atsižvelgiant į jų fiziologinius poreikius, turi būti reguliariai girdomi.

14. Gyvūnų laikymo vietoje turi būti pakankamas kiekis gyvūnams šerti ir girdyti naudojamų indų arba pakankamas plotas, kad vienu metu be konkurencijos galėtų maitintis visi gyvūnai.

15. Gyvūnų laikymo vietoje gyvūnai neturi būti laikomi nuolatinėje tamsoje arba vien dirbtinėje šviesoje be atitinkamos poilsio pertraukos. Jei gyvūnų laikymo vietoje gyvūnų fiziologinėms ir etologinėms reikmėms tenkinti nepakanka esamos natūralios šviesos, turi būti įrengiamas dirbtinis apšvietimas.

16. Parenkant gyvūnus laikyti grupėmis, turi būti atsižvelgiama į jų tarpusavio konkurencijos galimybę. Gyvūnai, kuriems reikia skirtingų aplinkos sąlygų, neturi būti laikomi kartu.

17. Gyvūnus, kurie negali būti laikomi kartu (pvz., paukščiai ir katės), rekomenduojama laikyti taip, kad jie neturėtų sąlyčio, išskyrus atvejus, kai gyvūnai yra pripratinti būti kartu.

18. Gyvūnų laikymo vietos, ypač aptvarų, voljerų, įrengimui naudojamos medžiagos, laikymui ir priežiūrai naudojama įranga, prie kurių gyvūnai gali prisiliesti, neturi būti kenksmingos gyvūnams ir turi būti pritaikytos taip, kad jas būtų galima valyti ir dezinfekuoti. Gyvūnų laikymo vietos turi būti reguliariai valomos, plaunamos ir prireikus dezinfekuojamos.

19. Voljerai ar kiti gyvūnams laikyti skirti nesudėtingi statiniai statomi vadovaujantis Lietuvos Respublikos aplinkos ministro įsakymu „Dėl statybos techninio reglamento STR 1.01.07:2010 „Nesudėtingi statiniai“ patvirtinimo“.

20. Balandžiai gali būti laikomi tik nuosavybės teise ar kitais pagrindais valdomame žemės sklype tam tikslui pritaikytose patalpose turint raštišką besiribojančių kaimyninių sklypų pilnamečių asmenų sutikimą. Draudžiama juos laikyti daugiabučių gyvenamųjų namų balkonuose ir kiemuose.

V. SPECIALIEJI REIKALAVIMAI ŪKINIŲ GYVŪNŲ LAIKYMOUI

21. Ūkiniai gyvūnai turi būti laikomi nepažeidžiant Ūkinės paskirties gyvūnų gerovės reikalavimų, patvirtintų Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus įsakymu.

22. Ūkinių gyvūnų, išskyrus bičių, laikytojai turi užtikrinti, kad jų laikomi ūkiniai gyvūnai neišeitų už žemės valdos, kurioje jie yra laikomi, ribų.

23. Ūkinių gyvūnų laikytojai turi laikytis specialiųjų, tam tikroms ūkinių gyvūnų rūšims laikyti taikomų reikalavimų.

24. Ūkinių gyvūnų laikytojas, vykdydamas gyvūnų užkrečiamųjų ligų prevenciją, turi užtikrinti, kad:

24.1. į ūkinių gyvūnų laikymo patalpą nepatektų pašaliniai asmenys, laukiniai, bešeimininkiai ir (ar) bepriežiūriai gyvūnai, graužikai ir kiti kenkėjai, priemonės ar įranga, kuri gali pernešti gyvūnų užkrečiamųjų ligų sukėlėjus;

24.2. ūkinių gyvūnų laikymo vietoje reguliariai būtų atliekamas graužikų ir kitų kenkėjų naikinimas, naudojant tam skirtus metodus ir priemones;

24.3. ūkiniai gyvūnai būtų šeriami ar lesinami tik saugiais pašarais ar lesalais ir girdomi tinkamu vandeniu;

24.4. ūkiniams gyvūnams susirgus ar įtarus ūkinius gyvūnus sergant, būtų sudaromos sąlygos veterinarijos gydytojui juos tinkamai apžiūrėti, diagnozuoti jiems ligas ir juos gydyti.

25. Ūkinių gyvūnų laikytojas turi užtikrinti, kad mėšlas ir srutos būtų tvarkomos vadovaujantis Aplinkosaugos reikalavimais mėšlui tvarkyti, patvirtintais Lietuvos Respublikos aplinkos ministro ir Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministro įsakymu.

26. Klaipėdos rajono miesto vietovėse ūkinės paskirties gyvūnai gali būti laikomi savininkų nuosavose uždaroje teritorijose tik specialiai ūkinių gyvūnų laikymui pastatytuose ūkiniuose pastatuose.

27. Klaipėdos rajone ūkinės paskirties gyvūnai gali būti ganomi tik nuosavybės teise ar kitais pagrindais valdomose teritorijose.

28. Bitynuose turi būti laikomos ir (ar) veisiamos sveikos bitės.

29. Bičių laikytojas turi laikyti Bitynų, bitininkystės produktų ir bičių užkrečiamųjų ligų kontrolės reikalavimų, patvirtintų Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus įsakymu.

30. Kiekvienas bitynas turi turėti bityno pasą, kurio forma nurodyta Bitynų, bitininkystės produktų ir bičių užkrečiamųjų ligų kontrolės reikalavimų 1 priede. Ne vėliau kaip per 30 dienų nuo bityno paso išdavimo bičių laikytojas turi suženklinti ir sunumeruoti visus bityno avilius, kurie bus laikomi savivaldybės gyvenamojoje teritorijoje.

31. Prie įėjimo į žemės valdos teritoriją, kurioje laikomi aviliai su bičių šeimomis, matomoje vietoje turi būti ne mažesnis kaip 8 cm pločio ar skersmens išspėjamas ženklas su užrašu, pvz., „Atsargiai, bitės!“ Ant ar prie išpėjamojo ženklo turi būti nurodytas bityno paso numeris ir kontaktinis telefono numeris.

32. Bitynai turi būti įrengiami, kaip numatyta Bitynų, bitininkystės produktų ir bičių užkrečiamųjų ligų kontrolės reikalavimų 7 punkte. Veisliniai bitynai, be Bitynų, bitininkystės produktų ir bičių užkrečiamųjų ligų kontrolės reikalavimų 7 punkto reikalavimų, turi atitikti ir 8 punkto reikalavimus.

33. Siekiant užtikrinti bičių gerovę ir apsaugą, medingųjų augalų žydėjimo metu bičių laikytojai leidžiama atvežti ir pastatyti avilius su bičių šeimomis ne arčiau kaip:

33.1. 2,5 km atstumu nuo kito bičių laikytojo žemės valdos, kurioje šis bičių ganyklų pagerinimui pasėjo ne mažiau kaip 1 ha medingųjų augalų ar pasodino ne mažiau kaip 0,5 ha medingųjų medžių ar krūmų;

33.2. 1 km atstumu nuo kito bičių laikytojo žemės valdos, kurioje natūraliai auga medingieji augalai.

34. Atvežti ir pastatyti avilius su bičių šeimomis arčiau pasėtų medingųjų augalų ar pasodintų medingųjų krūmų ar medžių, nei nurodyta 33.1 ir 33.2 punktuose galima tik tuo atveju, jei bičių laikytojas turi sklypo savininko raštišką sutikimą.

35. Siekiant užtikrinti bičių gerovę ir apsaugą, asmenys, apdorojantys žemės sklypus augalų apsaugos priemonėmis, turi laikytis Augalų apsaugos produktų įvežimo, vežimo, saugojimo, naudojimo, tiekimo rinkai taisyklių, patvirtintų Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministro įsakymu.

36. Prieš atliekant avilių apžiūrą, medkopį ar kitus bityno priežiūros darbus medunešio laikotarpiu, turi būti žodžiu išpėjami asmenys, esantys žemės valdoje, kurioje laikomi aviliai su bitėmis, ir už jos ribų, kurie tikėtina, kad gali nukentėti nuo bičių.

37. Bičių laikytojas, turintis bityną savivaldybės gyvenamojoje vietovėje, aktyvios bičių veiklos metu turi užtikrinti, kad:

37.1. nuo jo įrengtų avilių, esančių bityne, būtų ne mažesnis kaip 100 m atstumas iki rekreacinių teritorijų, ne mažesnis kaip 10 m atstumas iki kelio, pėsčiųjų ar dviračių tako, ne mažesnis kaip 5 m atstumas iki besiribojančios žemės valdos, kurioje yra gyvenamieji namai, ne mažesnis kaip 50 m atstumas iki statinių, kuriuose laikomi ūkiniai gyvūnai, arba žemės valdų, kuriose ganomi ūkiniai gyvūnai. Minimalių atstumų reikalavimas aviliams netaikomas, kai teritorija, kurioje jie įrengti, yra aptverta tvora arba apsodinta gyvatvore, ne žemesne kaip 2 m aukščio;

37.2. avilių lakos būtų atgręžtos į bičių laikytojo žemės valdos vidurį, išskyrus atvejus, kai avilių lakos yra ne žemiau kaip 2 m aukštyje virš žemės;

37.3. būtų laikoma ne daugiau kaip 1 bičių šeima 1 are žemės valdos, išskyrus atvejus, kai bičių laikytojas turi visų besiribojančių žemės valdų savininkų ar naudotojų rašytinius sutikimus, kuriais patvirtinama, kad žemės valdos savininkai ar naudotojai leidžia bičių laikytojui laikyti daugiau kaip 1 bičių šeimą 1 are žemės valdos.

VI. GYVŪNŲ AUGINTINIŲ LAIKYMAS

38. Dviejų butų namo bute, daugiabučio namo bute ar individualiame gyvenamajame name leidžiamų laikyti šunų ar kačių skaičius nustatomas atsižvelgiant į vienam šuniui ar katei reikalingą minimalią ploto normą, nurodytą šių Taisyklių priede, ir šių gyvūnų vados dydį.

39. Pavojingi ir koviniai šunys bei kovinių ir pavojingų šunų mišrūnai laikomi vadovaujantis Pavojingų šunų įvežimo, įsigijimo, veisimo, dresavimo, prekybos, laikymo ir kovinių šunų bei kovinių ir pavojingų šunų mišrūnų laikymo tvarkos apraše, patvirtintame Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus įsakymu, nustatyta tvarka.

40. Voljeras, narvas ar kita laikymo įranga, kuriuose laikomi šunys, turi būti įrengti taip, kad juose laikomi šunys, priklausomai nuo jų dydžio, negalėtų iš jų išsokti ar kitu būdu pabėgti.

41. Patalpos, voljero, narvo ar kitos laikymo įrangos, kuriuose laikomi šunys ar katės, plotas turi atitikti šių Taisyklių priede nustatytas normas.

42. Kai šuo laikomas pririštas, jis turi būti rišamas taip, kad neišeitų už žemės valdos, kurioje laikomas, ribos.

43. Šuniui prieinamoje vietoje turi būti įrengta būda ar kita vieta (slėptuvė), kurioje šuo galėtų pasislėpti nuo nepalankių oro sąlygų ir kurios dydis, priklausomai nuo šuns dydžio, būtų toks, kad šuo į ją galėtų lengvai įlįsti, joje apsisukti ir atsigulti. Šuns būda turi būti pakelta nuo žemės paviršiaus ar kito pagrindo ar kitu būdu užtikrinama šuns poilsio vietos apsauga nuo vandens. Rekomenduojama šuns būdos angą uždengti, kad į būdą nepatektų krituliai.

44. Uždaroje žemės valdoje šuo gali būti laikomas nepririštas, jei užtikrinama, kad šuo iš jos neišbėgs. Tokiu atveju matomoje vietoje turi būti pakabintas ne mažesnis kaip 8 cm pločio ar skersmens įspėjamasis ženklas su užrašu, pvz., „Atsargiai, šuo!“, o prie uždaros žemės valdos vartų rekomenduojama įrengti skambutį valdos savininkui pakviesti.

45. Sarginiai šunys įstaigų, organizacijų teritorijose, automobilių stovėjimo aikštelėse, kituose objektuose turi būti laikomi pririšti ne arčiau kaip 15 m nuo gyvenamųjų namų, palaidi tik aptvortoje teritorijoje.

46. Šunis rekomenduojama vedžioti savivaldybės administracijos įrengtose gyvūnų vedžiojimo aikštelėse, jei jos yra, kitais atvejais – laukymėse, kitose rečiau žmonių lankomose vietose. Gyvūnų vedžiojimo aikštelės turi būti pažymėtos aiškiai matomais, ne mažesniais kaip 15 cm pločio ar skersmens ženklais su užrašu, pvz., „Gyvūnų vedžiojimo aikštelė“. Jei šuns laikytojas, vedžiodamas savo augintinį uždaroje gyvūnų vedžiojimo aikštelėje, gali užtikrinti, kad jo šuo nekels grėsmės kitiems gyvūnams ir žmonėms bei nepabėgs iš aikštelės, šuo gali būti be pavadėlio ir (ar) antsnukio. Asmenys, gyvūnų vedžiojimo aikštelėse vedžiojantys šunis, turi surinkti jų šunų paliekamus ekskrementus ir kitus teršalus. Pavojingi ir koviniai šunys bei kovinių ir pavojingų šunų mišrūnai bendrojo naudojimo patalpose, viešose vietose vedžiojami (vedami) laikant už pavadėlio ir su antsnukiu. Kiti šunys bendrojo naudojimo patalpose, viešose vietose vedžiojami (vedami) laikant už pavadėlio ir su antsnukiu ar be jo. Šunį vedantis asmuo turi užtikrinti, kad šuo nekels grėsmės žmonėms ir kitiems gyvūnams. Jei šalia yra žmonių ar gyvūnų, pavadėlis turi būti sutrumpinamas tiek, kad šuo nekeltų grėsmės žmonėms ir kitiems gyvūnams.

47. Gyvūnų, nurodytų Konvencijos dėl nykstančių laukinės faunos ir floros rūšių tarptautinės prekybos (OL 2004 m. *specialusis leidimas*, 11 skyrius, 15 tomas, p. 48) I priedėlyje ir 1996 m. gruodžio 9 d. Tarybos reglamente (EB) Nr. 338/97 dėl laukinės faunos rūšių apsaugos kontroliuojant jų prekybą (OL 2004 m. *specialusis leidimas*, 15 skyrius, 3 tomas, p. 136) su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2012 m. vasario 6 d. Komisijos reglamentu (ES) Nr. 101/2012 (OL 2012 L 39, p. 133), laikytojai turi turėti teisėtą jų įsigijimą patvirtinančius dokumentus.

VII. GYVŪNŲ VEDŽIOJIMO AIKŠTELIŲ ĮRENGIMAS IR PRIEŽIŪRA

48. Gyvūnų vedžiojimo aikštelės turi būti įrengtos Gargždų ir Priekulės miestuose. Jos įrengiamos bendrojo naudojimo želdynuose, miško parkuose, neužstatytuose žemės plotuose. Šios aikštelės skirtos gyvūnams vedžioti, dresuoti, laisvai lakstyti.

49. Gyvūnų vedžiojimo aikštelės turi būti pažymėtos aiškiai matomais, ne mažesniais kaip 15 cm pločio ar skersmens ženklais su užrašu, pvz., „Gyvūnų vedžiojimo aikštelė“.

50. Vietos, kuriose draudžiama vedžioti gyvūnus, turi būti pažymėtos ženklais. Draudžiamasis ženklas turi būti ne mažesnio kaip 8 cm pločio ar skersmens ir pakabintas matomoje vietoje prie įėjimo į tokias teritorijas, patalpas ar vietas.

51. Gyvūnų vedžiojimo aikštelėse turi būti: urnos šiukšlėms, suolai, dėžės su smėlio atsargomis bei sandariai uždaromos talpos gyvūnų ekskrementams supilti.

52. Aikštelės turi būti prižiūrimos laikantis sanitarinių higienos reikalavimų ir teritorijų priežiūros taisyklių. Tamsiu paros metu apšviestos.

53. Aikštelės, smėlio dėžės (duobės), urnos ekskrementams turi būti dezinfekuojamos ne rečiau kaip vieną kartą per mėnesį. Privaloma sutartis su urnas, aikšteles dezinfekuojančia ir prižiūrinčia įmone.

54. Už aikštelių įrengimą atsako Klaipėdos rajono savivaldybės administracijos direktoriaus paskirti struktūriniai padaliniai, jų priežiūrą vykdo seniūnijų seniūnai.

55. Daugiabučio namo bendrijos spėdimu savivaldybės priskirtoje prižiūrėti namo teritorijoje turi būti skirta kiemų teritorijos dalis gyvūnams vedžioti (fiziologiniams poreikiams tenkinti). Už paskirtos teritorijos tvarką ir švarą atsakinga bendrija. Skirtoje aikštelėje turi būti urna kačių, šunų ekskrementams išmesti. Aikštelės ir ekskrementų urnos turi būti dezinfekuojamos ne rečiau kaip vieną kartą per mėnesį.

VIII. BEŠEIMININKIŲ IR BEPRIEŽIŪRIŲ GYVŪNŲ LAIKYMAS IR PRIEŽIŪRA

56. Jeigu viešoje vietoje šalia gyvūno nėra šeimininko, gyvūnas laikomas beprižiūriu.

57. Bepriežiurių ir bešeimininkių gyvūnų gaudymą, laikinąją globą, beprižiurių grąžinimą savininkams Klaipėdos rajono savivaldybės administracijos nustatyta tvarka organizuoja seniūnijos.

58. Bepriežiurių ir bešeimininkių gyvūnų gaudymu, globa, karantinavimu, numarinimu bei naminių atiduodamų gyvūnų surinkimu gali užsiimti fiziniai ar juridiniai asmenys, turintys licencijas šiai veiklai.

59. Gyvūnų globėjai turi laikytis Gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatymo 15 straipsnyje nurodytų ir kitų gyvūnų gerovę ir sveikatą reglamentuojančių teisės aktų reikalavimų.

60. Paslaugų kokybės kontrolę atlieka Klaipėdos rajono savivaldybės administracijos Komunalinio ūkio ir aplinkosaugos skyriaus vyriausiasis specialistas – ekologas.

61. Draudžiama naikinti beprižiūrius ir bešeimininkius gyvūnus jų nesugavus, naudojant šaunamąjį ginklą, kuokas ir kitą brutalią įrangą, išskyrus atvejus, kai gyvūnas tiesiogiai kelia grėsmę žmogui ir kitaip jo neįmanoma sutramdyti bei esant epizootijos pavojui, bet tik laikantis veterinarinių sanitarijos reikalavimų.

62. Jei pagaunamas gyvūnas (šuo ar katė), kurio savininką įmanoma identifikuoti (gyvūnas turi antkaklį, tatuiruotę ir pan.), asmuo, sulaikęs beprižiūrį ar bešeimininkį gyvūną, privalo pranešti gyvūno savininkui. Kai gyvūno savininko identifikuoti neįmanoma, asmuo, sulaikęs beprižiūrį ar bešeimininkį gyvūną, per 3 dienas apie beprižiūrio ar bešeimininkio gyvūno sulaikymą privalo informuoti policiją arba Organizaciją.

63. Savininkas, atsiimdamas sugautą gyvūną, privalo pateikti galiojančius dokumentus, įrodančius gyvūno priklausomybę, ir sumokėti už jo sugavimą, laikymą ir priežiūrą nustatytą mokestį.

64. Kai pagaunamas šuo ar katė, kurio savininko identifikuoti neįmanoma, pagautasis gyvūnas laikomas dešimt parų. Jei per tą laikotarpį neatsiranda savininkas ar asmuo, norintis priglausti gyvūną, Gyvūnų globos ir kontrolės tarnyba tampa gyvūno savininke.

65. Draudžiama bepriežiūrius ir bešeimininkius gyvūnus naudoti tyrimo ir mokymo tikslams, naikinti juos nesugavus, išskyrus tuos atvejus, kai kyla epizootijos pavojus.

66. Draudžiama bepriežiūrius ir bešeimininkius gyvūnus laikyti, šerti (išskyrus Savivaldybės administracijos patvirtintose šėrimo vietose), leisti veistis įstaigų, organizacijų, visų nuosavybės formų bei paskirties įmonių patalpose ir kiemuose, daugiabučių namų bendrojo naudojimo patalpose, kiemuose, garažuose ar jų teritorijose.

67. Už neleistiną bepriežiūrius ir bešeimininkius gyvūnų laikymą (veisimą) patalpose (rūsiuose, laiptinėse ir kt.), kiemuose, garažuose ar jų teritorijose atsako ir benamių gyvūnų surinkimo, aplinkos kenksmingumo pašalinimo (deratizacijos, dezinfekcijos, dezinfekcijos) išlaidas apmoka fiziniai ir juridiniai asmenys, kurių patalpose, teritorijose benamiai gyvūnai laikomi ir veisiami.

68. Klaipėdos rajono savivaldybės administracija, įgyvendindama bešeimininkių kačių kastravimo programas, atsižvelgdama į gyvūnų globos organizacijų rekomendacijas, nustato bešeimininkių kačių šėrimo vietas. Bešeimininkių kačių šėrimo vietos turi būti parenkamos nuošaliau nuo gyvenamųjų ar visuomeninių pastatų, kad bešeimininkės katės galėtų netrikdomos paėsti. Bešeimininkių kačių šėrimo vietos turi būti pažymėtos aiškiai matomu, ne mažesnius kaip 15 cm pločio ar skersmens ženklu su užrašu, pvz., „Savivaldybės patvirtinta bešeimininkių kačių šėrimo vieta Nr. ...“.

69. Bešeimininkės katės gali būti šeriamos tik Klaipėdos rajono savivaldybės administracijos nustatytose vietose, kuriose gali būti įrengiamos specialios šėryklos. Asmuo, šeriantis bešeimininkes kates, turi nuolat prižiūrėti ir tvarkyti bešeimininkių kačių šėrimo vietą (surinkti pašaro likučius, šiukšles, indus ir kt.).

IX. PRAMOGINIAMS IR KITIEMS RENGINIAMS NAUDOJAMŲ GYVŪNŲ LAIKYMAS IR PRIEŽIŪRA

70. Bendruosius reikalavimus renginių su gyvūnais organizavimui, sveikatos reikalavimus gyvūnams, naudojamiems renginiams su gyvūnais, reikalavimus gyvūnų laikymui ir priežiūrai, prašymų išduoti leidimą organizuoti renginį su gyvūnais nagrinėjimo ir leidimų organizuoti renginį su gyvūnais išdavimo tvarką nustato Veterinarijos reikalavimai pramoginiams ir kitiems renginiams naudojamiems gyvūnams, patvirtinti Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus įsakymu.

71. Renginių su gyvūnais organizatoriai privalo informuoti Klaipėdos rajono savivaldybės administraciją.

72. Klaipėdos rajono savivaldybės administracijos struktūrinis padalinys atsakingas už leidimų organizuoti renginius išdavimą informuoja Klaipėdos valstybinę maisto veterinarijos tarnybą apie savivaldybės teritorijoje numatomus renginius su gyvūnais.

X. GYVŪNŲ AUGINTINIŲ IR KITŲ GYVŪNŲ GAIŠENŲ TVARKYMAS

73. Gyvūnų augintinių gaišenos gali būti tvarkomos vadovaujantis Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus įsakymu patvirtintais Gyvūnų augintinių gaišenų tvarkymo veterinarijos reikalavimais.

74. Už gyvūnų augintinių ir kitų gyvūnų gaišėnų tvarkymą atsakingas teritorijos, kurioje rasta gaišena savininkas. Gyvūnų augintinių gaišenos gali būti užkastos gyvūno augintinio laikytojo privačioje valdoje arba įgaliotos institucijos nustatyta tvarka įteisintoje teritorijoje. Kasant gaišena gyvūno augintinio laikytojo privačioje valdoje turi būti parenkama atokesnė vieta nuo pastatų, vandens telkinių ir ten, kur nėra paviršinių gruntinių vandenų. Klaipėdos rajono vietinės reikšmės keliuose bei viešosiose vietose gyvūnų augintinių gaišėnų tvarkymą Klaipėdos rajono savivaldybės administracijos nustatyta tvarka organizuoja seniūnijos ir Komunalinio ūkio ir aplinkosaugos skyrius.

75. Gyvūnų augintinių ir kitų gyvūnų gaišėnų tvarkymu gali užsiimti fiziniai ar juridiniai asmenys, turintys licencijas šiai veiklai.

76. Paslaugų kokybės kontrolę atlieka Klaipėdos rajono savivaldybės administracijos Komunalinio ūkio ir aplinkosaugos skyriaus vyriausiasis specialistas – ekologas.

77. Jei gyvūnų augintinių ir kitų gyvūnų gaišėnų savininką įmanoma identifikuoti (gyvūnas turi antkaklį, tatuiruotę ir pan.), įmonės vykdančios gyvūnų augintinių ir kitų gyvūnų gaišėnų tvarkymą, darbuotojas privalo pranešti gyvūno savininkui. Savininkai privalo įstatymų nustatyta tvarka atlyginti visas išlaidas, susijusias su jiems priklausančių gyvūnų augintinių ir kitų gyvūnų gaišėnų tvarkymu. Jei nesutinkama atlyginti žalą, išlaidos išieškomos Lietuvos Respublikos įstatymų nustatyta tvarka.

XI. BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

78. Klaipėdos rajono savivaldybės administracijos Viešosios tvarkos skyrius kontroliuoja, kaip yra įgyvendinamos Gyvūnų laikymo Klaipėdos rajone taisyklės, bendradarbiauja su Klaipėdos valstybine maisto ir veterinarijos tarnyba ir policija.

79. Asmenys, pažeidę gyvūnų gerovės ir apsaugos reikalavimus, atsako Lietuvos Respublikos įstatymų nustatyta tvarka.

80. Gyvūno savininkas, laikytojas ar nukentėjęs asmuo nedelsdamas turi pranešti Klaipėdos valstybinei maisto ir veterinarijos tarnybai ar sveikatos priežiūros įstaigai, jeigu šuo, katė ar kitas pasiutligei imlus gyvūnas apkandžiojo, apdraskė ar kitaip sužeidė žmones ar gyvūnus.

81. Asmenys turi pasirūpinti arba pranešti kompetentingoms institucijoms, gyvūnų globėjams apie sužeistus, sergančius, bešeimininkius ir be priežiūros gyvūnus ir apie jiems žinomus žiauraus elgesio su gyvūnais atvejus.

82. Gyvūnų savininkai privalo įstatymų nustatyta tvarka atlyginti visas išlaidas, susijusias su jiems priklausančių gyvūnų padaryta žala žmonių sveikatai, jų ir valstybės turtui. Žala atlyginama Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka.

83. Iš savininkų, nevykdančių gyvūnų globos ir apsaugos reikalavimų, teismo sprendimu gyvūnai gali būti Lietuvos Respublikos įstatymų nustatyta tvarka paimti skersti, parduoti, perduoti kitam savininkui ar numarinti.

84. Šių taisyklių vykdymą kontroliuojantys pareigūnai turi teisę:

84.1. įeiti į tvartus, kitas patalpas, teritorijas, kur laikomi gyvūnai tik gavus savininko sutikimą;

84.2. įeiti į butą, turint teismo sprendimą ar buto savininko sutikimą, jei nesilaikoma šių taisyklių;

84.3. reikalauti iš savininkų būtinų dokumentų, informacijos ir paaiškinimų gyvūno apsaugos klausimais;

84.5. įteikti apylinkės teismui ieškininį pareiškimą, kad jis būtų skubiai išnagrinėtas, jei dėl savininko kaltės gyvūnui (gyvūnams) gresia neišvengiama žūtis nuo bado, troškulio, žemos ar aukštos temperatūros ar kitų nuo gyvūno savininko priklausančių aplinkybių.

Gyvūnų laikymo Klaipėdos rajone
taisyklių, patvirtintų
Savivaldybės administracijos direktoriaus
2013-06-11 įsakymu Nr. AV-1111 priedas

MINIMALIOS GYVŪNAMS AUGINTINIAMS (ŠUNIMS, KATĖMS) SKIRIAMO PLOTO NORMOS

Gyvūno augintinio rūšis ir svoris, kg	Gyvūnui augintiniui skiriamas minimalus plotas, m ²			Minimalus plotas, skiriamas gyvūno augintinio vadai (8 savaičių amžiaus ir vyresniems jaunikliams), m ²	
	bute / name*	patalpoje, laikymo įrangoje**		iki 4 jauniklių	daugiau kaip 4 jaunikliai
		vienam	kiekvienam papildomam		
Katės	10	4	2	2	3
Šunys: iki 10 kg	10	4/8***	2/4***	2	3
10–20 kg	15	4/15***	2/7***	3	6
20–40 kg	20	6/25***	2/12***	4	8
per 40 kg	30	6/30***	3/15***	4	12

* – dviejų butų namo bute, daugiabučio namo bute ar individualiame gyvenamajame name;

** – gyvūnų augintinių laikymui skirtose patalpose, išskyrus dviejų butų namo butą, daugiabučio namo butą ar individualų gyvenamąjį namą, voljere, narve ir kitoje įrangoje;

*** – pirma ploto norma taikoma šunims, kurie yra laikomi gyvūnų augintinių laikymui skirtose patalpose, išskyrus dviejų butų namo butą, daugiabučio namo butą ar individualų gyvenamąjį namą, voljere, narve ir kitoje įrangoje ir išvedami pasivaikščioti ne rečiau kaip 1 kartą per dieną ne trumpesniam kaip 1 valandos laikotarpiui arba ne rečiau kaip 2 kartus per dieną ne trumpesniems kaip 30 minučių laikotarpiams. Antra ploto norma taikoma šunims, kurie yra laikomi gyvūnų augintinių laikymui skirtose patalpose, išskyrus dviejų butų namo butą, daugiabučio namo butą ar individualų gyvenamąjį namą, voljere, narve ir kitoje įrangoje, tačiau ne karto per dieną neišvedami pasivaikščioti.